

oficial care asigură supravegherea sanitară veterinară din unitatea de origine a produselor.

(2) În unitățile aprobate pentru export în Uniunea Europeană marcarea produselor de origine animală destinate comercializării pe piața națională se realizează numai cu ștampila cu care se marchează produsele de origine animală destinate exportului, conform modelului prevăzut la figura nr. 2 din anexa nr. 3.“

2. La articolul 6, litera B va avea următorul cuprins:

„B. **Produsele din carne de pasăre, carne de vânat de crescătorie, carne de iepure de crescătorie și carne de vânat sălbatic**

Marcarea produselor din carne de pasăre, carne de vânat sălbatic, vânat de crescătorie și carne de iepure de crescătorie se efectuează în condițiile precizate la lit. A.“

3. Litera C a articolului 6 se abrogă.

4. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Modelul certificatului de sănătate publică veterinară pentru produsele de origine animală definite la

art. 1 și prevăzut în anexa nr. 1 poate însoți transporturile pe teritoriul României și anterior datei de 30 iunie 2005.“

5. Anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Produsele de origine animală definite la art. 1 din Norma sanitară veterinară privind marcarea și certificarea produselor de origine animală destinate consumului uman, cu excepția cărnii proaspete, fabricate în unități autorizate sanitar-veterinar anterior datei de 30 iunie 2005, aflate în stoc în unitățile de producere, depozitare sau desfacere, pot fi comercializate fără a purta marca de sănătate până la expirarea termenului de valabilitate.

Art. III. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, vor controla modul de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Răzvan Țiru

București, 4 martie 2005.
Nr. 38.

ANEXĂ*)

(Anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară)

MODELELE DE ȘTAMPILE
pentru marcarea produselor de origine animală, cu excepția cărnii proaspete

Figura nr. 1
Modelul ștampilei de sănătate pentru produsele de origine animală destinate comercializării pe piața națională

Figura nr. 2
Modelul ștampilei de sănătate pentru produsele de origine animală destinate exportului

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN
pentru aprobarea Reglementării tehnice „Normativ pentru întreținerea și reparația liniilor de cale ferată pentru circulația trenurilor cu viteze până la 200 km/h“, indicativ NE 032-04

În conformitate cu art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 2 pct. 45 și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 10 din 13 mai 2004 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS 10 și Procesul-verbal de avizare nr. 40 din 15 octombrie 2004 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea tehnică „Normativ pentru întreținerea și reparația liniilor de cale ferată pentru circulația trenurilor cu viteze până la 200 km/h“, indicativ NE 032-04, elaborată de Autoritatea Feroviară Română —

AFER, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin. 30 de zile de la data publicării.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 15 februarie 2005.
Nr. 167.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

R E P U B L I C Ă R I

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 43/2000*) privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează protejerea patrimoniului arheologic prin definirea regimului juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe:

a) *regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice* cuprinde ansamblul de măsuri științifice, juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare a bunurilor arheologice, precum și a terenurilor în care se găsesc acestea, în vederea cercetării sau, după caz, clasării acestora ca bunuri culturale mobile sau ca monumente istorice;

b) *patrimoniul arheologic* reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:

(i) siturile arheologice clasate în Lista cuprinzând monumentele istorice situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigiile arheologice: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, definite conform legii;

(ii) bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite;

c) prin *cercetare arheologică* se înțelege ansamblul de măsuri cu caracter științific și tehnic menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea prin săpături arheologice, investigarea, recoltarea, înregistrarea și valorificarea științifică, inclusiv publicarea, a patrimoniului arheologic.

Cercetarea arheologică se realizează în condițiile prezentei ordonanțe de către personalul de specialitate atestat și înregistrat în Registrul arheologilor.

Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice stă la baza stabilirii statutului juridic de protecție a descoperirilor arheologice sau, după caz, descărcării de sarcină arheologică a zonei;

d) prin *cercetări arheologice sistematice* se înțelege cercetările de întindere și durată executate conform unui proiect de cercetare multianual;

e) prin *cercetări arheologice de salvare* se înțelege cercetările arheologice întreprinse în zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, precum și cele care sunt determinate de lucrările de restaurare parțială sau totală a monumentelor istorice, desfășurate potrivit legislației în vigoare privitoare la protejerea monumentelor istorice;

f) prin *cercetări arheologice preventive* se înțelege cercetările arheologice care sunt determinate de lucrările de construire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare, inclusiv subterane și subacvatice, excavări, exploatare de cariere, construcția de rețele magistrale, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații, amplasarea de relee și antene de telecomunicații, lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor — foraje și excavări —, necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, amplasarea balastierelor și a sondelor de gaze și petrol, precum și alte lucrări care afectează suprafața solului în zonele cu patrimoniu arheologic reperat, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de forma de proprietate a terenului;

g) prin *descoperire arheologică* se înțelege evidențierea, prin intermediul săpăturilor arheologice, a vestigiilor, obiectelor și urmelor manifestărilor umane, care constituie mărturia ale epocilor și civilizațiilor dispărute;

h) prin *descoperire arheologică întâmplătoare* se înțelege evidențierea de bunuri de patrimoniu arheologic ca urmare a acțiunii factorilor naturali sau a acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată;

i) prin *zonă cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat* se înțelege terenul în care, ca urmare a cercetării arheologice, au fost descoperite bunuri din categoria celor prevăzute la lit. b);

j) prin *sit arheologic declarat zonă de interes național* se înțelege zona de interes arheologic prioritar care se instituie asupra teritoriului ce cuprinde siturile arheologice a căror cercetare științifică, protejere și punere în valoare este de importanță excepțională pentru istoria și cultura

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 462/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 19 noiembrie 2003, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 31 ianuarie 2000 și a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 378/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 18 iulie 2001.

națională, prin mărturiile materiale, bunurile mobile sau imobile care fac parte sau sunt propuse să facă parte din categoria *Tezaur al patrimoniului cultural național mobil* sau, după caz, din categoria monumentelor istorice aflate în Lista patrimoniului mondial.

Zonele de interes arheologic prioritar se instituie prin lege, în baza cercetării științifice de specialitate și potrivit documentațiilor specifice de urbanism sau, după caz, de amenajare a teritoriului; prima listă cuprinzând zonele de interes arheologic prioritar va fi elaborată în cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe;

k) prin *zonă cu patrimoniu arheologic reperat* se înțelege terenul delimitat conform legii, în care urmează să se efectueze cercetări arheologice pe baza informațiilor sau a studiilor științifice care atestă existența subterană sau subacvatică de bunuri de patrimoniu arheologic, susceptibile să facă parte din patrimoniul cultural național.

Până la finalizarea cercetării arheologice și luarea măsurilor corespunzătoare de protecție și punere în valoare a descoperirilor arheologice, zonele de protecție a siturilor arheologice sau istorice, instituite conform legii, sunt totodată și zone cu potențial arheologic reperat;

l) prin *zonă cu potențial arheologic evidențiat întâmplător* se înțelege terenul în care existența bunurilor de patrimoniu arheologic s-a evidențiat, în mod neprevăzut, ca urmare a:

- (i) acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată, cum ar fi: lucrări de construcții, lucrări de prospecțiuni geologice, inclusiv teledetecție, lucrări agricole, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic;
- (ii) acțiunilor factorilor naturali, cum ar fi: seism, alunecări de teren, inundații, eroziunea solului și altele;

și în cazul cărora este necesară o cercetare arheologică în vederea înregistrării și valorificării științifice a acestora.

Zona cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător se delimitează în jurul locului descoperirii arheologice întâmplătoare, după caz, astfel:

- (i) pe toată suprafața terenului care face obiectul autorizării de construire;
- (ii) pe o rază de 50 metri față de locul descoperirii, în cazul în care descoperirea s-a făcut ca urmare a lucrărilor agricole sau a altor lucrări care nu au nevoie de autorizație de construire;
- (iii) pe toată suprafața terenului afectat de acțiunea factorilor naturali.

(2) Cercetările arheologice preventive și de salvare sunt parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă, economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

CAPITOLUL II

Protejarea patrimoniului arheologic

Art. 3. — (1) Statul garantează și asigură protejarea patrimoniului arheologic în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor este autoritatea administrației publice centrale de specialitate care răspunde de elaborarea strategiilor și normelor specifice de cercetare în vederea protejării patrimoniului arheologic și care urmărește aplicarea acestora.

(3) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate, instituțiile de specialitate subordonate acestora și autoritățile administrației publice locale colaborează și răspund, conform legii, de activitatea de protejare a patrimoniului arheologic.

Art. 4. — (1) Bunurile de patrimoniu arheologic pot fi parte integrantă a patrimoniului cultural național și pot fi clasate și protejate ca bunuri de patrimoniu cultural național mobil sau ca monumente istorice, conform legii.

(2) Descoperirile de vestigii arheologice sau de bunuri mobile din categoria celor care fac obiectul clasării în patrimoniul cultural național mobil, realizate ca urmare a cercetărilor arheologice, se anunță de către titularul autorizației de cercetare direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, în conformitate cu Regulamentul săpăturilor arheologice.

(3) Descoperirile arheologice întâmplătoare se anunță, în termen de cel mult 72 de ore, primarului localității de către persoana descoperitoare, proprietarul ori titularul dreptului de administrare a terenului în cauză.

Art. 5. — (1) Prin *protejarea bunurilor și terenurilor de patrimoniu arheologic* din zonele definite la art. 2 alin. (1) lit. k) și l) se înțelege adoptarea măsurilor științifice, administrative și tehnice care urmăresc păstrarea vestigiilor descoperite întâmplător sau ca urmare a cercetării arheologice până la clasarea bunurilor respective sau până la finalizarea cercetării arheologice, prin instituirea de obligații în sarcina proprietarilor, administratorilor sau titularilor de alte drepturi reale asupra terenurilor care conțin sau au conținut bunurile de patrimoniu arheologic respective, precum și prin reglementarea sau interzicerea oricăror activități umane, inclusiv a celor autorizate anterior.

(2) *Descărcarea de sarcină arheologică* este procedura prin care se confirmă că un teren în care a fost evidențiat patrimoniul arheologic poate fi redat activităților umane curente.

(3) *Certificatul de descărcare de sarcină arheologică* reprezintă actul administrativ emis în condițiile prezentei ordonanțe, prin care se anulează regimul de protecție instituit anterior asupra terenului în care a fost evidențiat patrimoniul arheologic.

(4) Regimul de protecție a zonelor cu potențial arheologic cunoscut și cercetat este reglementat de legislația în vigoare privitoare la protejarea monumentelor istorice și a bunurilor mobile care fac parte din patrimoniul cultural național.

(5) Certificatul de descărcare de sarcină arheologică este emis de Ministerul Culturii și Cultelor, în urma consultării Comisiei Naționale de Arheologie.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (5), în cazul cercetărilor arheologice preventive necesitate de construcția de locuințe private, Certificatul de descărcare de sarcină arheologică este emis de serviciile deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu obligația acestora de a înștiința direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(7) Zonele cu patrimoniu arheologic reperat, delimitate și instituite conform legii, beneficiază de protecția acordată zonelor protejate, precum și de măsurile specifice de protecție prevăzute de prezenta ordonanță.

(8) În cazul zonelor cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător și delimitat conform prevederilor art. 2 alin. (1) lit. l) se instituie, din momentul descoperirii de bunuri arheologice, pentru o perioadă ce nu poate depăși 12 luni, regimul de protecție pentru bunurile arheologice și zonele cu potențial arheologic, în vederea cercetării și stabilirii regimului de protejare.

(9) Cercetările arheologice se efectuează numai pe baza autorizației emise de Ministerul Culturii și Cultelor și în conformitate cu aceasta, în condițiile prezentei ordonanțe.

(10) Persoanele fizice și juridice care dețin și/sau comercializează detectoare de metale sunt obligate să obțină în prealabil autorizația inspectoratului de poliție al județului respectiv, a Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, sediul, și să se înregistreze la aceste autorități.

(11) Prevederile alin. (10) nu se aplică unităților și formațiunilor Ministerului Apărării Naționale, Ministerului

Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Protecție și Pază.

(12) În vederea deținerii detectoarelor de metale de către personalul de specialitate atestat și înscris în Registrul arheologilor, acesta are obligația ca, înainte de a obține autorizația prevăzută la alin. (10), să obțină avizul prealabil emis de Ministerul Culturii și Cultelor.

(13) Accesul cu detectoare de metal și utilizarea lor în situri arheologice, în zonele de interes arheologic prioritar și în zonele cu patrimoniu arheologic reperat sunt permise numai pe baza autorizării prealabile emise de Ministerul Culturii și Cultelor.

(14) Până la descărcarea de sarcină arheologică terenul care face obiectul cercetării este protejat ca sit arheologic, conform legii.

(15) Autorizarea lucrărilor de construire sau desființare din zonele cu patrimoniu arheologic reperat se aprobă numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(16) În cazul zonelor cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător, în condițiile prevederilor alin. (8), până la descărcarea de sarcină arheologică autorizarea de construire se suspendă sau, după caz, primarul localității dispune întreruperea oricărei alte activități, în conformitate cu avizul direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, și se instituie regimul de supraveghere sau săpătură arheologică.

Art. 6. — (1) Pentru efectuarea săpăturilor impuse de cercetările arheologice se folosește și personal necalificat, angajat prin convenție încheiată între instituția angajatoare și lucrători, în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Convențiile prevăzute la alin. (1) se pot încheia pentru o durată de cel mult 180 de zile, pentru desfășurarea unor activități sezoniere cu program de lucru prelungit; condițiile și metodologia încheierii acestor convenții se stabilesc prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(3) Instituțiile organizatoare pot folosi și alți specialiști pentru efectuarea de cercetări, studii sau alte lucrări, care își vor desfășura activitatea pe bază de contract încheiat în condițiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare; contractul va conține clauze cu privire la termenul de predare a raportului de săpătură, precum și la cesionarea dreptului de autor asupra rezultatelor științifice ale cercetării, studiului sau lucrării efectuate.

(4) Contravaloarea serviciilor și activităților prestate potrivit alin. (1) și (3) se stabilește prin negociere directă între părți; pentru aceasta se calculează impozitul și contribuția la asigurările de sănătate, potrivit legii.

Art. 7. — În cazul lucrărilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. f), persoanele fizice sau juridice, de drept public ori privat, precum și ordonatorii principali de credite ai autorităților și instituțiilor publice au obligația să finanțeze:

a) stabilirea, prin studiul de fezabilitate al investiției și prin proiectul tehnic, a măsurilor ce urmează să fie detaliate și a necesarului de fonduri pentru cercetarea preventivă sau de salvare, după caz, și protejarea patrimoniului arheologic sau, după caz, descărcarea de sarcină arheologică a zonei afectate de lucrări și aplicarea acestor măsuri;

b) activitatea de supraveghere arheologică, pe întreaga durată a lucrărilor, având drept scop protejarea patrimoniului arheologic și a descoperirilor arheologice întâmplătoare;

c) orice modificări ale proiectului, necesare pentru protejarea descoperirilor arheologice.

Art. 8. — (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile din subordinea sa au

obligația să includă zonele de patrimoniu arheologic reperat, pe baza Listei cuprinzând zonele cu patrimoniu arheologic reperat, în planurile cadastrale și în hărțile topografice; lista cuprinzând aceste zone se preia de la direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București.

(2) Zonele cu patrimoniu arheologic reperat se includ în cadastrul de specialitate al zonelor protejate naturale și construite.

Art. 9. — (1) Proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra terenurilor în care se află situri arheologice și celor pe care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat au obligația de a permite accesul personalului autorizat, în condițiile prezentei ordonanțe, în vederea cercetării și protejării patrimoniului arheologic, precum și asigurării măsurilor de protecție și pază a bunurilor de patrimoniu.

(2) Proprietarii sau arendașii de terenuri, persoane fizice sau juridice de drept privat, sunt îndreptățiți la plata unor despăgubiri pentru veniturile agricole nerealizate pe terenurile care fac obiectul săpăturilor arheologice pentru perioada în care se desfășoară acestea, în cuantumurile și în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(3) Despăgubirea pentru venitul agricol nerealizat se plătește persoanei îndreptățite de către finanțatorul săpăturii arheologice, în termen de 60 de zile de la data începerii cercetării.

(4) Aducerea terenului la condiția sa inițială revine finanțatorului cercetării arheologice.

Art. 10. — Bunurile mobile rezultate în urma descoperirilor arheologice întâmplătoare vor fi predate de către descoperitor în termen de maximum 72 de ore direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București.

Art. 11. — Proprietarii terenurilor sunt scutiți de plata impozitului pe terenul agricol pentru suprafețele afectate de cercetările arheologice, pe întreaga durată a efectuării acestora.

CAPITOLUL III

Instituții și organisme de specialitate cu atribuții în domeniul protejării patrimoniului arheologic

Art. 12. — În domeniul protejării patrimoniului arheologic Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin instituțiile sale subordonate, următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea strategiei naționale, elaborarea normelor și metodologiilor specifice și urmărește respectarea prevederilor legale din domeniu;

b) asigură îndeplinirea angajamentelor referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte, asumate prin convențiile internaționale referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte;

c) reprezintă statul în relația cu proprietarii imobilelor, terenurilor sau ai construcțiilor din zonele cu patrimoniu arheologic și din zonele în care se evidențiază descoperiri arheologice;

d) eliberează autorizația de săpătură arheologică, prin direcția sa de specialitate, în urma consultării Comisiei Naționale de Arheologie;

e) instituie și urmărește respectarea Regulamentului săpăturilor arheologice;

f) instituie și actualizează Lista cuprinzând zonele de patrimoniu arheologic reperat, elaborează și urmărește metodologia de avizare a lucrărilor din aceste zone;

g) elaborează metodologia de planificare, executare și control privind săpăturile preventive și de salvare, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

h) administrează baza de date care alcătuiește Repertoriul arheologic național;

i) instituie Registrul arheologilor și asigură actualizarea acestuia;

j) finanțează sau cofinanțează, împreună cu autoritățile și instituțiile publice, cu persoanele fizice sau juridice de drept privat interesate, cercetarea patrimoniului arheologic;

k) asigură editarea și publicarea anuală de către Comisia Națională de Arheologie a Cronicii cercetărilor arheologice, precum și a altor publicații de specialitate;

l) organizează și finanțează anual sesiunea națională de rapoarte arheologice.

Art. 13. — Direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, îndeplinesc, în domeniul protejării patrimoniului arheologic, următoarele atribuții:

a) urmăresc respectarea autorizației de săpătură arheologică și a Regulamentului săpăturilor arheologice în unitatea administrativ-teritorială de competență;

b) avizează, pe baza referatelor de specialitate, lucrările ce urmează să fie efectuate în zonele cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător;

c) asigură supravegherea de specialitate a lucrărilor la care au fost consemnate descoperiri arheologice întâmplătoare, declanșând, după caz, procedurile de clasare prevăzute de lege;

d) emit Certificatul de descărcare de sarcină arheologică, în cazul cercetărilor arheologice preventive necesitate de construcția de locuințe private, conform prevederilor prezentei ordonanțe;

e) anunță poliția și jandarmeria cu privire la fiecare descoperire întâmplătoare, așa cum este ea definită în prezenta ordonanță, în vederea organizării pazei și/sau a supravegherii zonei respective.

Art. 14. — (1) Se reorganizează Comisia Națională de Arheologie, ca organism științific de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul patrimoniului arheologic, pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor. Comisia Națională de Arheologie funcționează sub autoritatea științifică a Academiei Române.

(2) Comisia Națională de Arheologie este formată din specialiști în domeniu, care își desfășoară activitatea în institutele de profil arheologic, muzee, precum și în alte instituții.

(3) Comisia Națională de Arheologie elaborează strategiile, avizează programele naționale de cercetare, metodologiile, normativele și reglementările tehnico-științifice din domeniul cercetării arheologice.

(4) Comisia Națională de Arheologie are 21 de membri și funcționează în conformitate cu regulamentul său de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Funcționarea Comisiei Naționale de Arheologie este asigurată de Ministerul Culturii și Cultelor.

(6) Conducătorul Compartimentului Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor este de drept secretarul Comisiei Naționale de Arheologie.

Art. 15. — (1) Componenta nominală a Comisiei Naționale de Arheologie este aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor dintre specialiștii în domeniu, propuși în conformitate cu prevederile prezentului articol. Membrii Comisiei Naționale de Arheologie au un mandat de 4 ani care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată.

(2) Membrii Comisiei Naționale de Arheologie sunt propuși, conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor, de către:

a) Comisia Națională de Arheologie;

b) Academia Română, prin institutele sale de specialitate;

c) facultățile și institutele de cercetare de specialitate din domeniul învățământului;

d) Ministerul Culturii și Cultelor;

e) muzeele și asociațiile profesionale în domeniu, conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(3) Propunerile Comisiei Naționale de Arheologie se vor face începând cu al doilea mandat de la data reorganizării.

(4) Președintele Comisiei Naționale de Arheologie este propus ministrului culturii și cultelor de către membrii acesteia prin vot secret și are, la data alegerii sale, un mandat de 4 ani.

(5) Ministrul culturii și cultelor aprobă prin ordin propunerea Comisiei Naționale de Arheologie cu privire la președintele acesteia sau o poate respinge, motivat, o singură dată. Dacă prin votul a două treimi din numărul membrilor săi Comisia Națională de Arheologie își menține propunerea inițială, ministrul culturii și cultelor are obligația să o aprobe prin ordin. Dacă nu sunt întrunite cele două treimi, ministrul culturii și cultelor solicită Comisiei Naționale de Arheologie o nouă propunere.

Art. 16. — Comisia Națională de Arheologie are următoarele atribuții:

a) elaborează strategia națională în domeniul cercetării arheologice;

b) avizează planul anual al cercetărilor arheologice din România;

c) avizează normele și metodologiile din domeniul cercetării arheologice;

d) elaborează și actualizează Regulamentul săpăturilor arheologice;

e) analizează solicitările cu privire la eliberarea autorizațiilor de săpături arheologice, indiferent de sursa lor de finanțare;

f) propune clasarea siturilor arheologice;

g) stabilește criteriile și avizează atestarea specialiștilor și experților din domeniul cercetării arheologice, înscrși în Registrul arheologilor;

h) avizează documentațiile de urbanism și amenajare a teritoriului, care cuprind situri arheologice sau zone cu patrimoniu arheologic reperat;

i) avizează studiile de fundamentare pentru definirea, instituirea și delimitarea zonelor protejate care cuprind patrimoniul arheologic;

j) formulează prioritățile cercetării arheologice în vederea alocării sumelor necesare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor;

k) propune Ministerului Culturii și Cultelor sau autorităților administrației publice locale achiziționarea de terenuri cu bunuri de patrimoniu arheologic;

l) analizează contestațiile din domeniul său de competență;

m) avizează programele de pregătire a specialiștilor și planurile de specializare în domeniul cercetării arheologice;

n) reprezintă România în cadrul organismelor internaționale de specialitate similare;

o) avizează planul cercetărilor arheologice efectuate de misiunile arheologice române pe teritoriul altor state, precum și protocoalele de colaborare cu parteneri străini privind cercetări arheologice din România;

p) propune actualizarea Listei cuprinzând siturile arheologice de interes prioritar;

q) îndeplinește și alte atribuții din domeniu, în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Se instituie Repertoriul arheologic național, administrat de Ministerul Culturii și Cultelor, potrivit regulamentului aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Repertoriul arheologic național cuprinde date științifice, cartografice, topografice, imagini, planuri, precum și orice alte informații privitoare la:

a) zonele cu potențial arheologic cunoscut și cercetat, zonele cu potențial arheologic cunoscut și necercetat, precum și zonele al căror potențial arheologic devine

cunoscut întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive sau de salvare;

b) monumentele, ansamblurile și siturile istorice în care s-au efectuat sau sunt în curs de desfășurare cercetări arheologice;

c) informații științifice privind bunurile mobile descoperite în zonele sau la monumentele istorice prevăzute la lit. a) și b).

Art. 18. — Înscriserea monumentelor, ansamblurilor și siturilor arheologice în Repertoriul arheologic național se face în două grupe, A și B, corespunzător grupei în care acestea au fost clasate în Lista cuprinzând monumentele istorice.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile autorităților administrației publice locale în domeniul patrimoniului arheologic

Art. 19. — În vederea protejării patrimoniului arheologic și a respectării prevederilor legale în acest domeniu autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

a) cooperează cu organismele și instituțiile publice cu responsabilități în domeniul protejării patrimoniului arheologic pentru punerea în aplicare și respectarea măsurilor și deciziilor acestora;

b) asigură protejarea patrimoniului arheologic și a descoperirilor arheologice întâmplătoare aflate în domeniul public sau privat al unităților administrativ-teritoriale respective, alocând resurse financiare în acest scop;

c) pot colabora cu persoane fizice sau juridice de drept public ori privat pentru finanțarea cercetării și punerea în valoare a descoperirilor arheologice;

d) finanțează cercetarea arheologică în vederea descărcării de sarcină arheologică a terenurilor pe care se efectuează lucrări publice pentru care sunt ordonatori principali de credite, prevăzând distinct sumele necesare în acest scop, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe;

e) cuprind în programele de dezvoltare economico-socială și urbanistică, respectiv de amenajare a teritoriului, obiective specifice privind protejarea patrimoniului arheologic;

f) aprobă documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism, în conformitate cu avizele de specialitate ale Ministerului Culturii și Cultelor, și elaborează sau modifică astfel de documentații în scopul stabilirii de măsuri de protejare a patrimoniului arheologic evidențiat întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive și de salvare, potrivit legii;

g) colaborează cu direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, transmitând acestora informații actualizate cu privire la cererile de autorizare de construire în zonele de patrimoniu arheologic reperat;

h) precizează în certificatul de urbanism regimul imobilelor aflate în zone cu patrimoniu arheologic reperat;

i) iau măsurile administrative corespunzătoare și notifică proprietarilor și titularilor de drepturi reale asupra imobilelor obligațiile ce le revin pentru prevenirea degradării descoperirilor arheologice întâmplătoare.

Art. 20. — În domeniul protejării patrimoniului arheologic aflat în teritoriul său administrativ de competență, primarul are următoarele atribuții specifice:

a) dispune suspendarea autorizației de construire și oprirea oricăror lucrări de construire sau de desființare de construcții în situația descoperirii de vestigii arheologice sau de alte bunuri pentru care s-a declanșat procedura de clasare; anunță în cel mai scurt timp direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național și organizează paza descoperirilor arheologice întâmplătoare;

b) eliberează autorizația de construire sau de desființare, numai pe baza și în conformitate cu prevederile avizului

Ministerului Culturii și Cultelor, pentru lucrările din zonele cu patrimoniu arheologic reperat, precum și pentru lucrările din zonele cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător;

c) asigură paza și protecția descoperirilor arheologice aflate în proprietate publică, semnalând de urgență direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național orice nerespectare a legii.

CAPITOLUL V

Zone de interes arheologic prioritar

Art. 21. — (1) Dezvoltarea durabilă a zonelor de interes arheologic prioritar este obiectiv de interes național; protejarea și punerea în valoare a patrimoniului arheologic din aceste zone sunt, în condițiile legii, cauză de utilitate publică.

(2) Finanțarea cercetării arheologice, a conservării, restaurării și punerii în valoare a siturilor din zonele de interes arheologic prioritar se face de la bugetul de stat prin bugetul alocat Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) Cheltuielile necesare în vederea cercetărilor arheologice, conservării, restaurării și punerii în valoare a siturilor din zonele de interes arheologic prioritar se pot asigura, prin cofinanțare, în condițiile legii, din bugetele autorităților administrației publice locale pe al căror teritoriu se află aceste situri.

Art. 22. — (1) Autoritățile administrației publice locale pe al căror teritoriu se găsesc zone de interes arheologic prioritar au obligația de a prevedea măsuri administrative și tehnice pentru protejarea patrimoniului arheologic și punerea sa în valoare prin integrarea acestuia în planurile de dezvoltare economică, socială și teritorială a localităților.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru:

a) elaborarea și, după caz, modificarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, în vederea protejării și punerii în valoare a patrimoniului arheologic;

b) elaborarea reglementărilor speciale de protecție în zonă;

c) marcarea limitelor zonei de interes arheologic prioritar și informarea publicului cu privire la regimul special de protecție a zonei.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și pentru elaborarea documentațiilor prevăzute la alin. (2) autoritățile administrației publice locale pot beneficia de transferuri cu destinație specială din bugetul de stat, în condițiile legii, precum și de cofinanțare de la bugetul ministerelor implicate.

(4) Avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului pentru zonele de interes arheologic prioritar se face de către Ministerul Culturii și Cultelor și de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 23. — La propunerea Ministerului Administrației și Internelor și a Ministerului Culturii și Cultelor Guvernul va aproba metodologia de organizare și asigurare a pazei speciale a siturilor de interes arheologic prioritar, precum și modul de finanțare a acestor măsuri.

Art. 24. — (1) Proprietarii și titularii dreptului de administrare și ai altor drepturi reale asupra imobilelor din siturile arheologice din zonele de interes arheologic prioritar au obligația de a permite accesul personalului autorizat de Ministerul Culturii și Cultelor în vederea cercetării arheologice și protejării patrimoniului arheologic și de a asigura măsurile de protecție și pază a bunurilor de patrimoniu arheologic, conform legii.

(2) Ca urmare a protecției speciale a siturilor arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, în condițiile reglementărilor art. 22, proprietarii sau arendașii, persoane fizice sau juridice de drept privat, sunt îndreptățiți la plata unor despăgubiri pentru veniturile agricole nerealizate pe terenurile care fac obiectul săpăturilor arheologice pentru perioada în care se desfășoară acestea,

în cuantumul și în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(3) Despăgubirea pentru venitul agricol nerealizat se plătește persoanei îndreptățite de către finanțatorul săpăturii arheologice, în termen de 60 de zile de la data începerii cercetării arheologice.

CAPITOLUL VI

Infrațiuni și contravenții

Art. 25. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe atrage, după caz, răspunderea civilă, administrativă, materială, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 26. — Efectuarea oricăror lucrări care pot afecta siturile arheologice, înaintea obținerii Certificatului de descărcare de sarcină arheologică, se consideră distrugere a monumentelor istorice și se pedepsește potrivit prevederilor legii penale.

Art. 27. — (1) Accesul cu detectoare de metale și utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic reperat, fără autorizarea prealabilă prevăzută la art. 5 alin. (13), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani și confiscarea detectoarelor.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 28. — (1) Comercializarea detectoarelor de metale fără autorizarea prevăzută la art. 5 alin. (10) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani și confiscarea detectoarelor.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 29. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) desfășurarea, fără autorizarea emisă în condițiile prezentei ordonanțe, de cercetări arheologice, precum și a oricăror alte activități care afectează integritatea sau pun în pericol conservarea patrimoniului arheologic, cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei;

b) neanunțarea descoperirilor arheologice prevăzute la art. 4 alin. (2) de către titularul autorizației de cercetare, cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei;

c) neanunțarea, în termenul stabilit de prezenta ordonanță, a descoperirilor de către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (3) pentru descoperiri arheologice întâmplătoare, cu amendă de la 20.000.000 lei la 500.000.000 lei și confiscarea bunurilor descoperite; neanunțarea descoperirilor arheologice prilejuite de lucrările de construire sau de desființare constituie circumstanță agravantă;

d) încălcarea prevederilor art. 7 lit. a) și b), cu amendă de la 250.000.000 lei la 750.000.000 lei;

e) nerespectarea avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau emiterea autorizării de construire în absența acestui aviz pentru lucrările de construire sau de desființare din zonele cu patrimoniu arheologic reperat, cu amendă de la 50.000.000 lei la 250.000.000 lei;

f) neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 13 lit. a) și c), cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei;

g) deținerea de detectoare de metale fără autorizația prevăzută la art. 5 alin. (10), cu amendă de la 150.000.000 lei la 500.000.000 lei și confiscarea detectoarelor;

h) deținerea de detectoare de metale fără avizul prevăzut la art. 5 alin. (12), cu amendă de la 150.000.000 lei la 500.000.000 lei și confiscarea detectoarelor;

i) încălcarea prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1), cu amendă de la 50.000.000 lei la 250.000.000 lei.

(2) Cuantumul amenzilor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 30. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac, după caz, de către:

a) specialiștii direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București;

b) împuterniciții Ministerului Culturii și Cultelor;

c) inspectorii teritoriali ai Inspectoratului de Stat în Construcții;

d) organele de poliție, care au și obligația de a da curs oricăror solicitări în exercitarea atribuțiilor personalului prevăzut la lit. a)–c).

(2) Contravențiile prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și i) se constată, iar sancțiunea se aplică de către specialiștii direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, de către primar, respectiv primarul general al municipiului București, sau de președintele consiliului județean, precum și de către împuterniciții acestora.

Art. 31. — Contravențiilor prevăzute la art. 29 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28 și 29.

Art. 32. — (1) Desființarea, distrugerea parțială sau degradarea siturilor arheologice care sunt monumente istorice se sancționează conform legii penale.

(2) În cazul degradării acestora se aplică și măsura corelativă a obligării făptuitorului la refacerea părților de construcție degradate, pe baza avizului organismelor de specialitate prevăzute în prezenta ordonanță.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 462/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, care nu sunt încorporate în textul republicat al Ordonanței Guvernului nr. 43/2000:

„(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministrul culturii și cultelor va aproba prin ordin Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei Naționale de Arheologie.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 016057